ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 2ης Οκτωβρίου 2008 *

Στην υπόθεση C-144/07 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2007,

K-Swiss Inc., με έδρα το West Lake Village (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον H. E. Hübner, advocate,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το:

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον O. Mondéjar Ortuño,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (εισηγητή) και P. Kūris, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Απριλίου 2008,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαΐου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η K-Swiss Inc. (στο εξής: K-Swiss) ζητεί την ακύρωση της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Τ-14/06, K-Swiss κατά ΓΕΕΑ (Παράλληλες ρίγες επί υποδήματος) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του Γραφείου Εναρμονίσεως στο

πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 26ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 1109/2004-1, στο εξής: επίδικη απόφαση) σχετικά με αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος για ένα σήμα συνιστάμενο σε πέντε παράλληλες ρίγες στο πλαϊνό τμήμα απεικόνισης υποδήματος.

Το νομικό πλαίσιο

2 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), η προσφυγή κατά των αποφάσεων τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης του τμήματος προσφυγών.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η παρέκταση των δικονομικών προθεσμιών λόγω αποστάσεως είναι δέκα ημέρες κατ' αποκοπή.

4 Ο κανόνας 61, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1),

όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ L 172, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 2868/95), ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Όσον αφορά διαδικασίες ενώπιον του [ΓΕΕΑ], οι κοινοποιήσεις που αποστέλλονται από το [ΓΕΕΑ] συνίστανται στη διαβίβαση του αρχικού εγγράφου, μη επικυρωμένου αντιγράφου αυτού ή εκτύπωσης από ηλεκτρονικό υπολογιστή σύμφωνα με τον κανόνα 55 ή, όσον αφορά έγγραφα που παράγουν τα ίδια μέρη, αντίγραφα ή μη επικυρωμένα αντίγραφα.

2. Η κοινοποίηση πραγματοποιείται:

α) ταχυδρομικώς, σύμφωνα με τον κανόνα 62,

β) με άμεση επίδοση, σύμφωνα με τον κανόνα 63,

γ) με κατάθεση στην ταχυδρομική θυρίδα στο Γραφείο, σύμφωνα με τον κανόνα 64,

δ) με τηλεομοιοτυπία και άλλα τεχνικά μέσα, σύμφωνα με τον κανόνα 65,

ε) με κοινοποίηση σύμφωνα με τον κανόνα 66.»

5 Ο κανόνας 62, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει τα εξής:

«1. Οι αποφάσεις των οποίων η έκδοση αποτελεί αφετηρία προθεσμίας για προσφυγή, οι κλητεύσεις και όσα έγγραφα καθορίζονται από τον πρόεδρο του [ΓΕΕΑ], κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής. Όλες οι άλλες ανακοινώσεις γίνονται με απλή επιστολή.

[…]

3. Σε περίπτωση κοινοποίησης με επιστολή συστημένη, απλή ή με απόδειξη παραλαβής, το έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί τη δέκατη ημέρα μετά την κατάθεση της επιστολής στο ταχυδρομείο, εκτός εάν δεν φθάσει ποτέ στον προορισμό της ή αν φθάσει αργότερα. Σε περίπτωση αμφισβήτησης εναπόκειται στο [ΓΕΕΑ] να αποδείξει ότι το έγγραφο έφθασε στον προορισμό του και, ενδεχόμενα, την ημερομηνία παράδοσής του στον παραλήπτη.»

6 Τέλος, ο κανόνας 68 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όταν ένα έγγραφο έχει παραληφθεί από τον παραλήπτη, ακόμη και αν το [ΓΕΕΑ] δεν είναι σε θέση να αποδείξει την νομότυπη κοινοποίηση του εγγράφου ή ότι τηρήθηκαν οι διατάξεις περί κοινοποιήσεως, λογίζεται ότι το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε κατά την ημερομηνία την οποία το [ΓΕΕΑ] θεωρεί ως ημερομηνία παραλαβής.»

Η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιανουαρίου 2006, η K-Swiss άσκησε προσφυγή κατά της επίδικης αποφάσεως.

8 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Απριλίου 2006, το ΓΕΕΑ προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

9 Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί από τα έγγραφα της δικογραφίας, αποφάνθηκε, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, επί του εν λόγω αιτήματος χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία και απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η K-Swiss ως απαράδεκτη.

10 Με τις σκέψεις 22 έως 30 της εν λόγω διάταξης, το Πρωτοδικείο αιτιολόγησε την απόφασή του ως εξής:

«22 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα [νυν αναιρεσείουσα], η παράδοση της [επίδικης] αποφάσεως από μια εταιρία υπηρεσιών ταχυδρομείου επείγουσας προτεραιότητας, όπως η DHL, δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των τρόπων κοινοποίησης του κανόνα 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε το ΓΕΕΑ ούτε η προσφεύγουσα, η οποία μάλιστα ρητώς υποστηρίζει ότι η παράδοση από την εταιρία DHL δεν συνιστά κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, ισχυρίζονται ότι η αλληλογραφία DHL που παραδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 28 Οκτωβρίου 2005 απεστάλη υπό τη μορφή συστημένης επιστολής ή, κατά τα λοιπά, ότι η εταιρία DHL έχει άδεια να πραγματοποιεί τέτοιες παραδόσεις στη Γερμανία, ή, τέλος, ότι η [επίδικη] απόφαση έχει, επιπροσθέτως, κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα με έναν από τους άλλους τρόπους που προβλέπει ο κανόνας 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, και οι κανόνες 62 έως 66 του ίδιου κανονισμού. Συναφώς, είναι σημαντικό να επισημανθεί επιπλέον ότι το συνοδευτικό της αλληλογραφίας DHL έγγραφο που παραδόθηκε στην προσφεύγουσα ουδόλως αναφέρει ότι πρόκειται για συστημένη επιστολή, αλλά υπογραμμίζει ότι η εν λόγω αλληλογραφία "κοινοποιείται αποκλειστικά μέσω DHL".

23 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η [επίδικη] απόφαση δεν κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα σύμφωνα με τις επιταγές των κανόνων 61 και 62 του κανονισμού 2868/95.

24 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, από το γεγονός αυτό δεν μπορεί ωστόσο να συναχθεί ότι η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε εμπροθέσμως.

25 Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τον κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95, που τιτλοφορείται "Πλημμελής κοινοποίηση", "όταν ένα έγγραφο έχει παραληφθεί από τον παραλήπτη, ακόμη και αν το [ΓΕΕΑ] δεν είναι σε θέση να αποδείξει τη νομότυπη κοινοποίηση του εγγράφου ή ότι τηρήθηκαν οι διατάξεις περί κοινοποιήσεως, λογίζεται ότι το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε κατά την ημερομηνία την οποία το [ΓΕΕΑ] θεωρεί ως ημερομηνία παραλαβής".

26 Η διάταξη αυτή, θεωρούμενη στο σύνολό της, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναγνωρίζει στο ΓΕΕΑ τη δυνατότητα να προσδιορίζει την ημερομηνία κατά την οποία ένα έγγραφο περιήλθε στον παραλήπτη του, οσάκις δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το έγγραφο αυτό κοινοποιήθηκε νομοτύπως ή όταν δεν έχουν τηρηθεί οι διατάξεις περί της κοινοποιήσεώς του, και ότι προσδίδει στην απόδειξη αυτή τα έννομα αποτελέσματα σύννομης κοινοποιήσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Απριλίου 2005, T-380/02 και T-128/03, Success-Marketing κατά ΓΕΕΑ — Chipita (PAN & CO), Συλλογή 2005, σ. II-1233, σκέψη 64].

27 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι η αναιρεσείουσα έλαβε την αλληλογραφία DHL στις 28 Οκτωβρίου 2005, όπως εξάλλου πιστοποιεί το δελτίο παρακολούθησης της αποστολής που τηρείται από τη Γραμματεία των τμημάτων προσφυγών.

28 Επομένως, δυνάμει του κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95, η [επίδικη] απόφαση θεωρείται ότι κοινοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα στις 28 Οκτωβρίου 2005, οπότε το τεκμήριο του κανόνα 62, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95 δεν μπορεί εν προκειμένω να έχει εφαρμογή. Τούτο επιπλέον είναι σύμφωνο με τον κανόνα 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, σύμφωνα με τον οποίο "[α]ν η [διαδικαστική] ενέργεια […] συνίσταται σε επίδοση εγγράφου, το κρίσιμο γεγονός είναι η παραλαβή του επιδοθέντος εγγράφου, εφόσον δεν ορίζεται άλλως". Ομοίως, κατά πάγια νομολογία όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ, στην περίπτωση που η προσβαλλόμενη πράξη έχει κοινοποιηθεί στον παραλήπτη της, ως χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ορίζεται η ημέρα της λήψης της πράξης αυτής από τον εν λόγω παραλήπτη (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Μαΐου 1991, T-12/90, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-219, σκέψη 19, επικυρωθείσα κατ' αναίρεση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1994, C-195/91 P, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-5619).

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η προσφυγή πρέπει να ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης του τμήματος προσφυγών η οποία, λόγω αποστάσεως, παρατείνεται κατά δέκα ημέρες κατ' αποκοπή, όπως προβλέπει το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως έληξε στις 9 Ιανουαρίου 2006.

30 Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή, που ασκήθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2006, είναι εκπρόθεσμη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.»

Αιτήματα των διαδίκων

11 Με την αίτηση αναιρέσεως η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

12 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την K-Swiss στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

13 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ένα και μοναδικό λόγο αντλούμενο από παράβαση των κανόνων 61, 62 και 68 του κανονισμού 2868/95.

Επιχειρήματα των διαδίκων

14 Μολονότι η K-Swiss παραδέχεται ότι παρέλαβε την επίδικη απόφαση στις 28 Οκτωβρίου 2005 μέσω ταχυδρομείου επείγουσας προτεραιότητας από την εταιρία DHL, φρονεί, ωστόσο, ότι πρέπει να καθοριστεί αν η εν λόγω παράδοση

πρέπει να θεωρηθεί ότι πραγματοποιήθηκε με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής υπό την έννοια του κανόνα 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

15 Συναφώς, η αναιρεσείουσα υπογραμμίζει ότι, από πλευράς επιτελούμενης λειτουργίας, η απόδειξη παράδοσης του εγγράφου που προσκομίζει ο φορέας παροχής των υπηρεσιών ταχυδρομείου επείγουσας προτεραιότητας, όπως είναι η DHL, ταυτίζεται με την απόδειξη που παρέχει μία συστημένη επιστολή με αποδεικτικό παραλαβής, δεδομένου ότι η μόνη διαφορά έγκειται στο ότι η υπηρεσία της DHL δεν προβλέπει τη διαβίβαση αποδεικτικού παραλαβής στον αποστολέα.

16 Η K-Swiss επισημαίνει επίσης ότι το ΓΕΕΑ τροποποίησε την πρακτική του ως προς την κοινοποίηση των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών και ότι από μια οδηγία του προεδρείου των εν λόγω τμημάτων, της 10ης Μαΐου 2006, που δόθηκε στη Γραμματεία του ΓΕΕΑ, προκύπτει ότι, σε περίπτωση κοινοποίησης των αποφάσεων αυτών μέσω ταχυδρομείου, η κοινοποίηση αυτή πραγματοποιείται είτε με συστημένη επιστολή, είτε μέσω κάποιας υπηρεσίας μεταφοράς αλληλογραφίας. Δεν είναι όμως δυνατόν να γίνει δεκτό ότι το ΓΕΕΑ ακολούθησε πρακτική κοινοποίησης που υπήρξε σκοπίμως πλημμελής υπό την έννοια του κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95.

17 Μολονότι ζητεί την απόρριψη της αίτησης αναιρέσεως, το ΓΕΕΑ διευκρινίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορούσε να εφαρμόσει τον κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95 για τον λόγο ότι μια κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου επείγουσας αλληλογραφίας δεν συνιστά πλημμελή κοινοποίηση. Συγκεκριμένα, κατά το ΓΕΕΑ, η κοινοποίηση των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών με τον τρόπο αυτό πρέπει να εξομοιωθεί προς κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανόνα 62 του κανονισμού αυτού.

18 Αντιθέτως, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το τεκμήριο που καθιερώνει η παράγραφος 3 του εν λόγω κανόνα, σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου το έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί τη δέκατη ημέρα μετά την κατάθεσή του στο ταχυδρομείο, μπορεί να ανατραπεί οσάκις αποδεικνύεται η πραγματική ημερομηνία παράδοσης της επιστολής κοινοποίησης. Ως εκ τούτου, το ΓΕΕΑ διαπιστώνει ότι, εν

προκειμένω, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της επίδικης αποφάσεως έληξε στις 9 Ιανουαρίου 2006. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο κατέληξε σε ικανοποιητική λύση απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη, εφαρμόζοντας ωστόσο εσφαλμένως τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 2868/95.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

19 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο κανόνας 61 του κανονισμού 2868/95, που τιτλοφορείται «Γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις κοινοποιήσεις», απαριθμεί περιοριστικά τους τρόπους με τους οποίους το ΓΕΕΑ κοινοποιεί, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις του. Έτσι, στην παράγραφο 2 του κανόνα αυτού διευκρινίζεται ότι η κοινοποίηση μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε ταχυδρομικώς, είτε με άμεση επίδοση, είτε με κατάθεση στην ταχυδρομική θυρίδα στο ΓΕΕΑ, είτε με τηλεομοιοτυπία και άλλα τεχνικά μέσα, είτε με δημοσίευση.

20 Επιπλέον, στην περίπτωση που η κοινοποίηση πραγματοποιείται ταχυδρομικώς, από τον κανόνα 62, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι, όσον αφορά απόφαση της οποίας η έκδοση αποτελεί αφετηρία προθεσμίας, όπως η επίδικη, η κοινοποίηση αυτή πρέπει να γίνει με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής.

21 Με τη σκέψη όμως 22 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, αφενός, ότι οι διάδικοι δεν ισχυρίζονται ούτε ότι η αλληλογραφία επείγουσας προτεραιότητας που μετέφερε και παρέδωσε στην αναιρεσείουσα η εταιρία DHL είχε σταλεί ως συστημένη επιστολή, ούτε ότι η εταιρία αυτή είχε άδεια να πραγματοποιεί παραδόσεις συστημένων στη Γερμανία και, αφετέρου, ότι το συνοδευτικό της εν λόγω αλληλογραφίας έγγραφο δεν ανέφερε ότι πρόκειται για συστημένη επιστολή, αλλά υπογράμμιζε ότι η εν λόγω αλληλογραφία «κοινοποιείται αποκλειστικά μέσω DHL».

22 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο ορθώς συνήγαγε ότι η κοινοποίηση αυτή δεν συνιστά «κοινοποίηση με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής» υπό την έννοια του κανόνα 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

23 Ωστόσο, και αντιθέτως προς τα από το ΓΕΕΑ υποστηριζόμενα, όταν το ΓΕΕΑ δεν είναι σε θέση να αποδείξει τη νομότυπη κοινοποίηση ενός εγγράφου ή ακόμα όταν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις περί κοινοποιήσεως, αλλά το έγγραφο έχει παραληφθεί από τον παραλήπτη, από τον κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95, τον οποίο νομίμως εφάρμοσε το Πρωτοδικείο, προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ έχει τη δυνατότητα να προσκομίζει αποδείξεις σχετικά με την ημερομηνία αυτής της παραλαβής και ότι λογίζεται ότι το έγγραφο κοινοποιήθηκε κατά την ημερομηνία αυτή.

24 Επομένως, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι η προσφυγή που άσκησε η K-Swiss στις 16 Ιανουαρίου 2006 ήταν εκπρόθεσμη και έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

25 Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο, αφού επισήμανε, με τη σκέψη 27 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι η αναιρεσείουσα παρέλαβε, στις 28 Οκτωβρίου 2005, την αλληλογραφία επείγουσας προτεραιότητας από την εταιρία DHL, διαπίστωσε, με τη σκέψη 29 της εν λόγω διάταξης, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού του Διαδικασίας και το άρθρο 63, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της επίδικης αποφάσεως έληξε στις 9 Ιανουαρίου 2006.

26 Από το σύνολο των παραπάνω σκέψεων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ζήτησε να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα και η τελευταία ηττήθηκε, αυτή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την K-Swiss Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)